

Dr. Peter David Beter — Audio list č. 39

Historická poznámka: Text zachováva autorov hlas a dobové tvrdenia vrátane jeho predpovedí. Tvrdenia o sprisahaniach, tajných zbraniach, vraždách a skrytých politických udalostiach sú autorovými neoverenými tvrdeniami; tento preklad ich nepotvrďuje ako historické fakty.

Úvod

Dobrý deň, priatelia, tu je doktor Beter. Dnes je 29. októbra 1978 a toto je môj Audio list č. 39.

Práve tento mesiac uplynulo 21 rokov odvtedy, čo pre ľudstvo nastal úsvit kozmického veku. Dňa 4. októbra 1957 milióny ľudí po celom svete s úžasom počúvali rádiové pípanie Sputniku I — prvá umelá družica na svete bola na obežnej dráhe a dostalo ju tam Rusko. V Audio liste č. 19, takmer pred dvoma rokmi, som odhalil, ako sa stalo, že Rusko predstihlo Ameriku na ceste do vesmíru. Spojené štáty mohli vypustiť družicu Zeme viac než rok pred Sputnikom I, ale naši neviditeľní vládcovia zámerne zviazali ruky našim kozmickým odborníkom pre vlastný zisk a moc. Výsledkom je, že česť urobiť prvý krok ľudstva do vesmíru bude po celý zvyšok ľudských dejín patriť Rusku. Pre človeka, ktorý miluje Ameriku tak ako ja, bolo americké zlyhanie v takej historickej chvíli vždy veľmi horkou pilulkou. A dnes je ešte zdrvivúcejšie vidieť, že po krátkom období slávy vo vesmíre Amerika opäť ustúpila Rusku — a tentoraz, ako som minulý rok odhalil v Audio liste č. 26, je to natrvalo.

Dejiny ľudstva sú však viac než len dejiny Spojených štátov alebo samotného Ruska; zo širšej historickej perspektívy sú meniace sa osudy Ameriky a Ruska vo vesmíre iba príznakmi oveľa základnejších prúdov v dejinách. Ako ukázal zosnulý veľký britský historik Arnold Toynbee, dejiny človeka sú príbehom duchovného vývoja v reakcii na jednu výzvu za druhou. Keď sa výzvy zvládnu, nastáva rast; keď sa im ľudia vyhýbajú, nastáva kríza; a keď zostávajú nezvládnuté, dochádza k rozpadu a rozkladu samotnej civilizácie.

Jedinečnou výzvou 20. storočia je výzva vesmíru. Pri spätnom pohľade na dejiny bolo nevyhnutné, aby sa hlavná súťaž o zvládnutie tejto výzvy odohrávala medzi supervelmocami 20. storočia — Spojenými štátmi a Ruskom. Dnes sa táto súťaž rozhodla v prospech Ruska a dokonca aj tento výsledok naznačovali historické stopy už pred dvoma generáciami. Kľúčom, ktorý odomkol dvere do vesmíru, bola, ako každý vie, raketa. Vynašli ju pred nespočetnými storočiami v Číne a na Západ ju uviedol Angličan menom Congreve; význam rakety pre prieskum vesmíru sa však prvýkrát rozpoznal až na úsvite 20. storočia. Dvaja muži nezávisle od seba uvažovali o raketách týmto spôsobom — jeden Rus, druhý Američan. Ako prvý prišiel Rus Konstantin Ciolkovskij (1857–1935), otec ruskej kozmonautiky. Už v roku 1903, keď bratia Wrightovci v Amerike uskutočnili prvý let svojho lietadla, začal Ciolkovskij publikovať svoje práce o kozmických raketách. Do roku 1913 už analyzoval najzákladnejšie problémy raketovej techniky a kozmických letov, no okrem toho venoval značnú pozornosť psychologickým a duchovným aspektom vyslania človeka do vesmíru; a dodnes ruská veda o kozmonautike zdôrazňuje tieto aspekty kozmických letov oveľa viac, než je to na Západe.

Ciolkovského úvahy a výpočty o kozmických letoch postihol rovnaký osud ako mnohé iné výsledky rozvoja v Rusku po roku 1917. Bolševická revolúcia zmenila život v Rusku na existenciu poznačenú terorom, hladom a bojom o holé prežitie. Medzitým však na opačnej strane sveta, v Spojených štátoch, pracoval druhý otec modernej raketovej techniky. Volal sa Robert H. Goddard (1882–1945). V roku 1919 Goddard publikoval svoje prvé práce o raketách. Podobne ako Ciolkovskij aj Goddard nezávisle analyzoval prvé a najzákladnejšie problémy raketovej techniky. V Rusku sa medzitým začínal veľký hladomor spôsobený bolševikmi. V priebehu dvoch rokov malo viac než dvadsať miliónov Rusov, z

ktorých drvivú väčšinu tvorili kresťania, zomrieť v nelútostnom terore, úmornom hlade a kanibalizme. Ruskú raketovú techniku spolu s inými formami pokroku bolševici zahodili do smetného koša. V Spojených štátoch Goddard pokračoval v práci, ktorá sa, podobne ako americký kozmický program o desaťročia neskôr, sústreďovala viac na technické detaily než na filozofiu.

Dňa 16. marca 1926 sa Goddard zapísal do dejín vypustením rakety na kvapalné palivo do výšky 200 stôp z farmy v Auburne v štáte Massachusetts. V tej chvíli, pred viac než 50 rokmi, boli Spojené štáty v postavení, v ktorom mohli všetky ostatné krajiny nechať ďaleko za sebou pri skúmaní budúcich možností kozmického prieskumu. Naši vtedajší tajní vládcovia sa však nezaujímalí o nič také ľahkovážne, ako boli obrovské priestory vesmíru. Namiesto toho mali plné ruky práce s upevňovaním vlastných ziskov z prvej svetovej vojny a bolševickej revolúcie v Rusku. Goddardove semená kozmických letov preto tu v Spojených štátoch padli na kamenistú pôdu. Keď po rokoch začali prinášať ovocie, nebolo to v Amerike ani na mierové účely — bolo to v práci nemeckých vedcov v Peenemünde pri vývoji V-2, predka modernej medzikontinentálnej balistickej rakety, ICBM. V Sovietskom zväze však došlo k objavu, ktorý mal jedného dňa priviesť Rusov k celkom odlišnému pohľadu na vesmír.

V roku 1927, rok po Goddardovom historickom raketovom experimente tu v Amerike, sa ruskej vedeckej výprave podarilo dostať na miesto veľkého sibírskeho výbuchu z roku 1908. Očakávali, že nájdu obrovský meteorický kráter, namiesto toho však našli záhadnú oblasť výbuchu, ktorá už viac než 50 rokov zamestnáva ruských vedcov všetkých odborov. Ako som vám povedal minulý mesiac, tieto štúdie pred istým časom viedli k záveru, ktorý dnešní vládcovia Ruska prijímajú ako fakt. Tento záver znie, že neuveriteľný tunguský výbuch spôsobila pred 70 rokmi náhodná explózia poškodenej mimozemskej kozmickej lode. Z tohto a ďalších dôvodov sú ruskí vodcovia presvedčení, že v kozme nie sme sami. Výsledkom je, že ruský prístup k vesmíru motivujú dlhodobé faktory, ktoré ďaleko presahujú úzke hospodárske a vojenské ciele typické pre Západ. Len pred šiestimi dňami, 23. októbra, bolo v Moskve vydané oznámenie, ktorému sa v Spojených štátoch dostalo takmer nulového spravodajského pokrytia. V ten deň ruský astronóm Felix Zigel z Moskovského leteckého inštitútu zverejnil ruskú odpoveď na tunguskú záhadu. Zigel opísal obrovský sibírsky výbuch ako udalosť spôsobenú „mimozemskou sondou“ — alebo inými slovami UFO. Tým, že Kreml dovolil zverejniť toto vyhlásenie, potvrdil to, čo som vám povedal minulý mesiac.

Priatelia, Rusi pristupujú k prieskumu vesmíru ako k takej duchovnej výzve, akú Toynbee už dávno označil za kľúč k ľudskému pokroku. Sily bolševizmu, ktoré zastavili prvé ruské výskumy kozmických letov, medzitým zničili americký kozmický program. Zlé sily, ktoré naši neviditeľní vládcovia uviedli do pohybu tak dávno, teraz vedú k sebazničeniu. Samotné Rusko sa medzitým zbavuje bolševizmu a v Rusku i vo východnej Európe nastáva úsvit novej éry.

Moje tri dnešné témy sú: Téma č. 1 — RUSKÉ BEZPROSTREDNÉ PRENASLEDOVANIE BOLŠEVICKÝCH NEPRIATELOV Téma č. 2 — PANICKÉ AMERICKÉ PREZBROJOVANIE VEDÚCE K NÁRODNEJ SAMOVRAŽDE Téma č. 3 — VEREJNÉ PRÍZNAKY PRICHÁDZAJÚCEJ VOJNY.

Téma 1 — Ruské bezprostredné prenasledovanie bolševických nepriateľov

V týchto dňoch čoraz častejšie dostávam stále tú istú otázku: „Ak Rusi idú po bolševikoch, prečo by mali zabiť toľkých z nás ostatných? Veď sme im nijako neublížili; v skutočnosti dostávajú všetko, čo chcú, tak prečo ísť do vojny?“ Priatelia, posledných niekoľko mesiacov som sa tieto veci pokúšal vysvetliť, no rozumiem aj zmätku, ktorý to u niektorých ľudí vyvoláva. Mnohí nevedeli o obrovskej medzinárodnej moci bolševikov, ktorí sa maskujú mnohými spôsobmi. Tí, ktorí o tejto satanskej moci vedia, majú opačný problém. Majú sklón myslieť si, že bolševici sú všemocní, a teda že Rusko sa nemohlo oslobodiť z ich zovretia. Jednoduchým faktom však je, priatelia, že veci sa menia. Napriek

obrovskej moci bolševikov ich v Rusku zvrhli. Ako som podrobne povedal minulý mesiac, nestalo sa to náhlym prevratom zo dňa na deň. Dosiahlo sa to počas šiestich desaťročí neúnavného boja samozvaných „duchovných komunistov“, ktorí teraz riadia Kremľ.

„Duchovní komunisti“ sú na rozdiel od bolševikov domorodou náboženskou sektou, kresťanskou sektou, ktorá vznikla v Rusku pred viac než dvoma storočiami. Dnes opúšťajú komunizmus vo všetkom okrem názvu, no vo svojom náboženstve zostávajú azda najtvrdšou a najpevnejšie zomknutou skupinou na Zemi. Keďže sa poučili tvrdou cestou, vnímajú bolševizmus ako úplne satanský systém bez akýchkoľvek kladných stránok; po 60 rokoch boja, ktorý zatieňuje všetko, čo zažil Západ, považujú samotných bolševikov za menej než ľudí. Dnes pokladajú Spojené štáty za beznádejne nakazené chorobou bolševizmu, a preto ich zamýšľajú zničiť tak, ako by zničili besného psa.

Tento pohľad Kremľa na besného psa som už spomenul, existuje však aj iný spôsob, akým vnímajú svoju svätú vojnu proti bolševikom, a ten má korene v samotnom medzinárodnom práve. Je to doktrína bezprostredného prenasledovania. Pojem bezprostredného prenasledovania možno ilustrovať na policajnej naháňačke utečencov. Predstavte si napríklad, že policajné auto začne prenasledovať únikové vozidlo riadené zločincami, ktorí práve vykradli obchod a zavraždili majiteľa. Aj keby únikové vozidlo prešlo za hranice mesta do inej jurisdikcie, všeobecne sa akceptuje, že policajné auto pokračuje v prenasledovaní bez ohľadu na to, kam ho to zavedie. Dôvodom je, že polícia bezprostredne prenasleduje utečencov za zločin spáchaný v jej jurisdikcii. Dnes sa vládcovia Ruska považujú za políciu a bolševikov za vraždiacich zločincov, ktorí utekajú pred spravodlivosťou. Po bolševickej revolúcii v roku 1917 bolševici olúpili Rusko o jeho bohatstvo a po miliónoch zavraždili jeho vlastníkov. Teraz, po šesťdesaťročnom boji, „duchovní komunisti“ obrátili situáciu proti bolševickým zločincom, ktorí v čoraz väčšom prúde opúšťajú Rusko. Útočisko hľadajú najmä v Spojených štátoch, kde sa spájajú s bolševickými živlami, ktoré tu už sú, v novej bolševickej revolúcii.

Bolševici plánujú vrhnúť Ameriku a Západ do jadrovej vojny proti Rusku, a tak ruskí vládcovia bojujú ohňom proti ohňu. Čoskoro ich bezprostredné prenasledovanie bolševikov zošle na naše hlavy jadrovú skazu. Ruskí vládcovia poznajú argument, že my, americkí nebolševici, sme Rusku nijako neublížili, a preto by sme nemali trpieť spolu s bolševikmi; musím vám však oznámiť, priatelia, že tento argument, hoci na prvý pohľad znie rozumne, v Kremli vyvoláva iba pohrdanie. Nijaké ublíženie? hovoria. Prečo teda, pýtajú sa, poskytujeme bez akýchkoľvek otázok útočisko záplavám bolševikov, ktorí teraz odchádzajú z Ruska? A keď už o tom hovoria, dodávajú, ako možno ľud, ktorý nepohne ani prstom na záchranu vlastnej krajiny, Ameriky, považovať za priateľa kohokoľvek iného? Nie, uzatvárajú, vy Američania odmietate rozpoznať to, čo sa odohráva priamo pred vašimi očami. Je to bolševické prevzatie moci a čoskoro si budete priať byť mŕtvi. V porovnaní s tým, hovoria, bude ruský jadrový útok na bolševikov medzi vami milosrdný.

Kremľ pozorne sleduje novú bolševickú revolúciu, ktorá teraz prebieha v Spojených štátoch. Je sofistikovanejšia než pred 60 rokmi v Rusku, ale Rusi vedia, na čo si majú dávať pozor; postup tejto tajnej a tichej revolúcie je jedným z ukazovateľov, pomocou ktorých ruské spravodajstvo odhaduje čas zostávajúci na prípravu vojny.

Kľúčovým faktorom americkej bolševickej revolúcie je hospodársky zmätok, ktorý teraz narastá. V centre toho všetkého je kolaps amerického dolára. Pred viac než piatimi rokmi som podrobne opísal celý plán zámerne priviesť dolár ku kolapsu. To bolo témou mojej knihy z roku 1973 THE CONSPIRACY AGAINST THE DOLLAR — Sprisahanie proti doláru, ktorú vydal George Braziller, 1 Park Ave., New York, N.Y. 10016. A zlato! Keby sa dnešné ceny zlata merali nie v amerických dolároch, ale v tvrdých menách, ako je nemecká marka, skutočná hodnota zlata by sa presne odrážala; začiatkom tohto mesiaca som však bol v Európe a na vlastné oči som videl, ako ďaleko už kolaps dolára

pokročil. Počas rokov som bol v Európe nespočetne veľakrát, ale tentoraz som zažil niečo nové. Mnohí obchodníci neprijímajú americké doláre, hoci kedysi ich prijímali s nadšením; a tam, kde doláre prijímajú, si za ne kúpia veľmi málo. Takzvaný všemocný dolár už nie je všemocný. A tak, priatelia, dolár stráca svoju medzinárodnú úlohu. Stáva sa posádkovým dolárom, menou, za ktorú sa tu ešte dá kúpiť zopár vecí, ale ktorá bude čoskoro mimo Spojených štátov takmer nepoužiteľná. Federálna vláda sa už pripravuje na zlúčenie dolárových jednotiek, podobné tomu, ktoré sa v nedávnej minulosti uskutočnilo vo Francúzsku. Týmto spôsobom budú všetky staré doláre prinútené vyjsť z úkrytov.

Proces nášho hospodárskeho uväzňovania rýchlo napreduje a väčšina Američanov o ňom stále blažene nič netuší. Takzvané dobrovoľné „mzdové a cenové usmernenia“, ktoré Jimmy Carter oznámil pred piatimi dňami, nahradia povinné kontroly v rámci prípravy na vojnu. Podľa informácií, ktoré mám, bude do konca tohto roka 1978 všetkým Američanom mimo korporácií prakticky znemožnené prevádzať peniaze do zahraničia. Časť sa uskutoční v mene ochrany nášho hospodárstva a zabezpečenia národnej bezpečnosti. Jedným zo skutočných cieľov je však poslúžiť bolševickej revolúcii zatvorením a zabarikádovaním väzenských brán okolo Ameriky prostredníctvom vašej peňaženky.

Ruskí vládcovia sledujú, ako bolševický plán postupuje presne podľa harmonogramu. Čoskoro sa k hospodárskym otrasom pridá politický zmätok a o niečo neskôr nastanú nedostatok, hlad, nepokoje, terorizmus; a keď sa Amerika bude prepadať do pekla bolševizmu, v Amerike dôjde ku kanibalizmu. Už teraz naši vlastní tajní vládcovia znovu aktivovali siete na ovládanie počasia okolo Ameriky, ktoré som prvýkrát odhalil v máji tohto roka v Audio liste č. 34. Od 24. septembra do 19. októbra boli vypnuté z dôvodov súvisiacich s jesennou rovnodennosťou; 20. októbra, len pred deviatimi dňami, ich však opäť zapli a znovu sa používajú na úpravu nášho počasia. V dôsledku toho možno odteraz počas celej zimy pravidelne očakávať zvláštne počasie. Bolševici všetkými predstaviteľnými cestami zhromažďujú svoje sily, aby zaútočili na Rusko, podkopali ho a podľa možnosti zničili. A ak si požičiam slová Alexandra Solženicyna z jeho prejavu na Harvarde v júni tohto roka: „Boj o našu planétu, fyzický aj duchovný — boj kozmických rozmerov — nie je neurčitou záležitosťou budúcnosti; už sa začal.“

Pred dvoma mesiacmi som varoval pred zlovestným vývojom, ktorý sa rozbiehal v rímskokatolíckej cirkvi. Povedal som, že bolševici chcú cirkev použiť ako zbraň vo vojne proti Rusku tým, že ju pod rúskom antikomunizmu zmanévrujú do protiruského postoja. Očakávajú, že tým získajú sedemsto miliónov rímskych katolíkov, jednu šestinu ľudstva, pre svoj vlastný boj na život a na smrť s Ruskom. Keď som pred dvoma mesiacmi nahrával Audio list č. 37, Albino kardinál Luciani z Benátok sa práve stal pápežom Jánom Pavlom I. Rýchlo sa stal známym ako usmievavý pápež, no zo scény odišiel už po sotva jednom mesiaci. Ako som povedal minulý mesiac, bolševický plán sa mal skúsiť znovu s ďalším novým pápežom a práve to sa teraz deje.

Nového pápeža zvolili začiatkom tohto mesiaca, 16. októbra. Americké spravodajské médiá sa okamžite chytili jeho obrazu antikomunistu; dokonca aj meno, ktoré prijal, pápež Ján Pavol II., znamená druhý pokus v bolševickom pláne, ktorý som odhalil v auguste. Pápež Ján Pavol II. je prvým netalianskym pápežom za 455 rokov — Karol kardinál Wojtyła z Poľska. Počas druhej svetovej vojny bol Wojtyła členom poľského odboja, ktorý bojoval proti ruským a nemeckým okupačným silám. Počas 30 rokov vo funkcii cirkevného predstaviteľa spochybňoval poľské režimy ovládané Ruskom a bojoval proti nim; a práve minulý mesiac, v nedeľu 17. septembra, zohral kľúčovú úlohu pri vypálení úvodného výstrelu rímskokatolíckej cirkvi proti Rusku. V ten deň sa počas katolíckych bohoslužieb v celom Poľsku čítal pastiersky list, ktorého hlavnými iniciátormi boli kardináli Wyszyński a Wojtyła a ktorý podpísali všetci biskupi. Poľsko je najvýraznejšie rímskokatolíckou krajinou zo všetkých krajín v ruskej sfére, s viac než 14 000 kostolmi a s odhadovanými 85 až 90 % rímskych katolíkov v obyvateľstve. Navyše Poliaci prirodzene nenávidia Rusko v úlohe Veľkého brata, a preto pred mesiacom vyvolalo

nemalé znepokojenie vo Varšave aj v Moskve, keď sa tento pastiersky list čítal katolíckym zhromaždeniam po celom Poľsku. List, ktorého obsah sa dostal prakticky k celému poľskému obyvateľstvu, ostro napadol vládnu cenzúru ako niečo, čo „paralyzuje kultúrny a náboženský život národa“.

Priatelia, nový pápež má obraz človeka, ktorý sa postaví Rusom; spôsob, akým sa má tento obraz využiť, je však iná záležitosť a myslím si, že je nevyhnutné, aby katolíci aj nekatolíci vedeli, čo sa odohráva v zákulisí, pretože práve v tejto chvíli sa cirkev stáva nástrojom aj terčom síl bolševizmu. Ak sa to, čo robia, nezastaví, katolícka cirkev bude čoskoro zničená.

To, čo sa chystám odhaliť, priatelia, mi vôbec nerobí radosť. Sám som sa narodil ako rímsky katolík, vychovávali ma ako katolíka, dokonca som študoval za kňaza. Pre mňa osobne však stále zostávali nezodpovedané otázky. Až neskôr, v africkej buši, som skutočne našiel nášho Pána Ježiša Krista; hovorím však ako človek, ktorý vie, čo znamená byť katolíkom, a mojím cieľom je pomôcť a budovať — nie útočiť na čokoľvek dobré a správne alebo to búrať. Aj keby veci, ktoré sa chystám odhaliť, viedli ku škandálu, musím súhlasiť so slovami múdreho kňaza, ktorý mi nedávno poradil: „Je lepšie, aby prišiel škandál, než aby sa potlačila pravda.“ Ak pravda zostane potlačená, priatelia, dni organizovanej rímskokatolíckej cirkvi sú spočítané a následky sa prejavia v celom kresťanstve.

Pred dvoma mesiacmi sa jedno z najkratších pápežských konkláve v dejinách skončilo prekvapivou voľbou. Kardinál Luciani z Benátok sa stal pápežom Jánom Pavlom I. Jeho zvolenie bez jeho vedomia zosnovala bolševická frakcia vo Vatikáne. Mysleli si, že keďže bol úplným outsiderom vatikánskej mocenskej štruktúry, bude ideálnym bábkovým pápežom, ktorého bude ľahké zavádzať a usmerňovať. Počas niekoľkých týždňov, keď sa svet ešte len zoznamoval s týmto mužom zvaným usmievavý pápež, bol v Poľsku vydaný pastiersky list Wyszyńského a Wojtyły. Pápež Ján Pavol I. sa však pre bolševických manipulátorov ukazoval ako katastrofálna voľba. Nedarilo sa im dosiahnuť, aby pod rúskom antikomunizmu vystupoval ako tvrdý vyzývateľ Ruska. Namiesto toho sa zaoberal ľuďmi a tým, ako im môže cirkev najlepšie slúžiť, vrátane ľudí v Rusku.

Priatelia, stávky sú vysoké a času je málo a následky pre pápeža Jána Pavla I. i pre katolíkov všade na svete boli tragické. Zvolili ho do úradu, ktorý ani neočakával, ani nechcel, a jeho reakcia bola zvláštne prorocká. Ako uviedol NEWSWEEK z 9. októbra 1978, pápež Ján Pavol I. bol svojím zvolením ohromený; ostatným kardinálom povedal: „Za to, čo ste mi urobili, nech vám Boh odpustí.“ Bola to takmer ozvena slov nášho Pána Ježiša Krista spred takmer 2000 rokov. Keď visel umierajúci na kríži, povedal: „Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia.“

Teraz musím odhaliť, že počas noci vo štvrtok 28. septembra 1978 pápež Ján Pavol I. opustil Vatikán živý. V tú noc nezomrel v spánku, ako uvádzali vatikánske zdroje. Žil ešte tri týždne inkognito mimo Vatikánu, kým ho napokon neznáma osoba alebo osoby nestrelili do zátylku. Dňa 4. októbra sa na pohrebe pápeža Jána Pavla I. zúčastnili desiatitisíce smútiacich a prostredníctvom televízie ho sledovali diváci v 31 krajinách. Vystavené telo nepatrilo pápežovi Jánovi Pavlovi I., ktorý bol ešte stále nažive. Ako však vie každý, kto niekedy stratil milovaného človeka, bezvládne telo nikdy nevyzerá rovnako, ako vyzeral živý človek; a tak vďaka umeniu pohrebného pracovníka nikto nespochybnil, že vystavené pozostatky sú pozostatkami pápeža Jána Pavla I. Po tom by mu neuverili, ani keby osobne vošiel niekde do kostola a oznámil: „Ja som pápež.“ Veď ľudia videli pohreb v televízii a všetko si prečítali v novinách. Pápež Ján Pavol I. bol ešte stále nažive 16. októbra, v deň zvolenia jeho nástupcu, pápeža Jána Pavla II. Keďže súčasne nemôžu byť dvaja pápeži, vyvoláva to chúlостivú otázku: Bol súčasný pápež zvolený právoplatne? V každom prípade muža, ktorý bol krátko známy ako usmievavý pápež, usmrtili večer 19. októbra 1978 — tri dni po určení jeho nástupcu. Krátko nato jeho telo spopolnili a popol odstránili.

Priatelia, zo zosnulého pápeža Jána Pavla I. už nikdy nikto nič neuvidí a neobjavil sa žiadny dôkaz, ktorý by umožnil identifikovať jeho vrahov. Napriek tomu nie všetky dôkazy o jeho tragickom osude boli zničené. Mám na mysli telo, ktoré teraz leží v sarkofágu pápeža Jána Pavla I. v Bazilike svätého Petra. Toto telo nepatrí pápežovi Jánovi Pavlovi I. Malo by sa exhumovať — nielen na pitvu, ale aj na vedecké identifikačné postupy pod nezávislým dohľadom. Ak sa to vykoná, odhalí to strašný podvod, ktorý teraz ohrozuje samotnú dušu cirkvi. Ak sa to nevykoná, bolševici už zvíťazia vo svojej snahe manipulovať každého katolíka na Zemi smerom k vojne. V takom prípade sa cirkev použije na bolševické vedenie vojny proti Rusku, ktoré sa opäť stáva kresťanským národom.

Téma 2 — Panické americké prezbrojovanie vedúce k národnej samovražde

Priatelia, počas uplynulých dva a pol roka dochádza k drastickému posunu vo vzťahu medzi Sovietskym zväzom a Spojenými štátmi. Tento posun sa slabo a starostlivo kontrolovane odráža vo verejnom zhoršovaní takzvanej détente, teda uvoľňovania napätia; v zákulisí je však skutočný posun oveľa hlbší. Z politického hľadiska Rusi jednostranne ukončili tajné spojenectvo medzi našimi vlastnými neviditeľnými vládcami a vládcami Ruska, ktoré trvalo takmer 60 rokov. Tento ohromujúci zvrät skutoční vládcovia Ameriky nepredvídali. Ako som prvýkrát spomenul v Audio liste č. 28 v novembri minulého roka 1977 a ako som podrobne rozoberal minulý mesiac, súvisí to so zásadnou zmenou mocenskej štruktúry Kremľa. A teraz, keď stojíme na prahu Prvej jadrovej vojny, naši neviditeľní vládcovia už nestoja pred starostlivo naprogramovanou vojnou, s ktorou počítali, ale pred skutočným nekontrolovaným zápasom. Prvýkrát v 20. storočí prichádza veľká vojna, ktorú naši neviditeľní vládcovia nebudú ovládať na oboch stranách.

Keď sa tieto zmeny odohrávali v politickej sfére, k neočakávaným a revolučným zmenám dochádzalo aj vo vojenskej rovnováhe. Naši neviditeľní vládcovia už takmer dve desaťročia uskutočňovali tajné vojenské projekty, o ktorých verejnosť nevedela, no vo svojej tajnej hlavnej vojenskej stratégii sa hrubo prepočítali. Táto stratégia sa zrútila v septembri minulého roka v tajnej kozmickej bitke žatevného Mesiaca, o ktorej som v ten mesiac informoval v Audio liste č. 26. A tak teraz Spojené štáty horúčkovo prezbrojú na vojnu. Naši neviditeľní vládcovia sa snažia zahnať vlastnú rastúcu paniku, keď vidia, ako sa katastrofa čoraz viac približuje. Vojna je už tak blízko, že začínajú odhadzovať časť pláňa tajnosti, ktorý obklopuje predtým prísne tajné zbrojné programy. Keď som ich už dávno prvýkrát odhalil, vo všeobecnosti mi neverili; tajnosť však vždy vyberá daň v podobe dlhšieho času potrebného na uskutočnenie projektu a oni už nemajú času nazvyš. A tak práve tento mesiac verejnosti dovolili letmo nahliadnuť do tajnej práce v dvoch kriticky dôležitých oblastiach. Jednou sú podvodné rakety; druhou lúčové zbrane, najmä desivý lúč nabitých častíc.

V Audio liste č. 13 z júna 1976 som odhalil začiatok úplného ruského vojenského podrazu voči ich niekdajším tajným partnerom, ktorí vtedy ovládali Ameriku — štyrom Rockefellerovým bratom. Na základe veľmi spoľahlivých informácií z mojich vlastných dôverných zdrojov som oznámil, že vo vodách Seal Harbor na ostrove Mount Desert v Maine leží jadrová zbraň. Umiestnili ju tam Rusi na miesto, odkiaľ mohla odpariť letné domy Davida a Nelsona Rockefellerovcov. V čase, keď vyslovujem tieto slová, sa Nelson Rockefeller pokúša predať svoj dom v Seal Harbor, ktorý Rockefellerova rodina vlastní už dve generácie. Rovnako sa zdá, že mnohí bohatí Rockefellerovi spojenci v oblasti stratili nadšenie pre krásu ostrova Mount Desert. Podobne ako Nelson Rockefeller sa pokúšajú predať svoje nehnuteľnosti v oblasti a dostať sa preč. Moja správa z júna 1976 o bombe v Seal Harbor však viedla k oveľa väčšiemu výsledku než k dnešným nepokojným pomeroch na tamojšom realitnom trhu. Dokázala vysokým spravodajským kruhom, že Audio listu doktora Betera možno dôverovať, že hovorí pravdu; od toho okamihu som začal dostávať veľké množstvo spravodajských informácií, ktoré sa nezverujú žiadnemu inému verejnemu informačnému kanálu.

Už nasledujúci mesiac, v júli 1976, som v Audio liste č. 14 odhalil, že prebieha nová raketová kríza. Bola to kríza podvodných rakiet z roku 1976 — oveľa nebezpečnejšia záležitosť než kubánska raketová kríza z roku 1962. Ruské námorníctvo umiestňovalo na strategické miesta v našich vlastných teritoriálnych vodách jadrové rakety krátkeho doletu odpaľované spod vody. Pripravovalo sa na prekvapivý jadrový útok typu Pearl Harbor, založený na námornej stratégii. Tento zamýšľaný prvý úder mal mať úplne iný charakter než prvé údery medzikontinentálnymi balistickými raketami, o ktorých stále počúvame. Na rozdiel od útoku ICBM by ruské podvodné rakety neposkytli vôbec nijaké varovanie, pretože boli umiestnené len niekoľko míľ od cieľov a vnútri našej radarovej obrany.

Začiatkom augusta 1976 som naliehavo nahral Audio list č. 15. Ruské námorníctvo postupovalo rýchlo a nerobilo sa vôbec nič na jeho zastavenie. Existovala jediná nádej, že americkej armáde včas rozviažu ruky, aby odvrátila bezprostredne hroziacu katastrofu. Táto malá nádej spočívala v tom, že sa situácia stane verejnou otázkou a vláda Spojených štátov sa dostane pod dostatočný verejný tlak, aby podnikla náležité kroky. Preto som v Audio liste č. 15 podrobne uviedol navigačné súradnice 64 ruských rakiet odpaľovaných spod vody a vodíkových bômb. Boli umiestnené v teritoriálnych vodách nielen Spojených štátov, ale aj 24 ďalších krajín po celom svete. Veľmi skoro by Rusko bolo schopné vymazať všetku námornú moc na Zemi, ktorá by odporovala Sovietskemu zväzu. Stlačením tlačidla by sa cez družice po celom svete rozoslali odpaľovacie príkazy a o niekoľko okamihov by pobrežné cieľové oblasti po celom svete začali miznúť v jadrových ohnivých guliach. Moji poslucháči zareagovali tým, že zaplavili Pentagon nahrávkami, telegramami, listami a telefonátmi. Tento neočakávaný a ohromujúci verejný tlak dočasne splnil svoju úlohu a do konca augusta 1976 námorníctvo Spojených štátov odstránilo z našich vôd všetky rakety a bomby. Rovnako tie okolo Veľkej Británie vytiahlo Kráľovské námorníctvo.

V Audio liste č. 16 som zhrnul napäté udalosti, ktoré sa odohrávali. Patrílo medzi ne moje stretnutie v Pentagone 16. septembra 1976 s generálom Georgeom S. Brownom, vtedajším predsedom Zboru náčelníkov štábov. V tom čase už mnohí moji kritici, ktorí nemali moje informačné zdroje, zosmiešňovali moje odhalenie ruskej krízy podvodných rakiet. Niektorí sa snažili tvrdiť, že Rusi by nemali dôvod robiť niečo také, keďže už majú ICBM. Pritom prehliadali prvoradú strategickú hodnotu prekvapenia, ktoré by vytvoril nulový čas varovania pri ruských podvodných raketách. Väčšina mojich kritikov to však jednoducho odmietla s tvrdením, že niečo také nie je uskutočniteľné. Snažili sa hovoriť, že nič také ako podvodné rakety neexistuje, a preto moje tvrdenia o tajnej kríze nemôžu byť pravdivé.

Medzitým som sa však stretol s generálom Brownom, vtedajším najvyšším vojenským predstaviteľom Spojených štátov, na oveľa viac než hodinu v jeho kancelárii, pretože Rusi už vtedy ďaleko pokročili v umiestňovaní druhej série týchto takzvaných nemožných rakiet v našich vodách. Presne ako predtým sa zásadným informáciám o nich bránilo dostať ku generálovi Brownovi normálnymi kanálmi. Preto, ako som v ten mesiac vysvetlil v Audio liste č. 16, ma generál Brown pozval na poradu hneď, ako som ho upozornil na svoje nové informácie. Samozrejme, keby sa moje informácie z Audio listu č. 15 nepotvrdili ako správne, generál Brown by nemal dôvod stretnúť sa so mnou. Až do konca septembra 1976 generál Brown ďalej riadil americké aktivity na odvrátenie hrozby ruských podvodných rakiet; ako som však oznámil v Audio liste č. 17, vlastizradná Dohoda Červeného piatku, ktorú 1. októbra 1976 podpísal vtedajší prezident Gerald Ford, to všetko ukončila. Krátko nato generála Browna zrazili na kolená. Ponížili ho v celoštátnej televízii vykonštruovanou kritikou jeho správania, hoci jeho jediným skutočným zločinom bolo plnenie povinnosti. Ukázali mu, že ak by akokoľvek vystúpil na verejnosti, nemal by šancu pomôcť sebe ani Amerike, ako som rozoberal v Audio liste č. 17 a v Audio liste č. 23 z apríla 1977. V súvislosti s tým, čo som vám vtedy povedal o neutralizácii generála Browna, zvážte slová, ktoré mu pripísal ATLANTA JOURNAL 3. augusta tohto roka 1978. Pokiaľ ide o užitočnosť odstúpenia na protest proti politickému rozhodnutiu, generál Brown bol citovaný takto: „Bol som úplne pripravený to urobiť, ale musel som sa sám seba opýtať: ‚Čo dobré by to prinieslo?‘ Rozhodnutie

by to nezvrátilo. Nie, bolo by to ako kamienok na pláži — zajtra by si našli iného predsedu.“

Po neutralizácii generála Browna sa naši neviditeľní vládcovia márne pokúšali obnoviť tajné spojenectvo, a teda aj kontrolovanú vojnu so Sovietskym zväzom. V rámci tejto šialenej snahy dovolili ruskému námorníctvu bez prekážok obnoviť umiestňovanie podvodných rakiet; ako som vám oznámil takmer pred dvoma rokmi v Audio liste č. 20, táto politika bola sčasti založená na existencii tajnej flotily amerických podvodných rakiet. Na rozdiel od malých ruských rakiet krátkeho doletu boli americké rakety obrovskými útočnými balistickými raketami. Umiestnili ich v Atlantiku a Tichom oceáne v tajnej „operácii Desk Top“ pod kontrolou CIA. Na miestach, kde ležali pod morom, boli, ako som vysvetlil v Audio liste č. 20, nezraniteľné útokom. Boli to zároveň najväčšie a najsilnejšie jadrové rakety na Zemi, ktoré zatienovali naše bežné ICBM; ich účelom bolo vydieraním zabezpečiť, aby Rusko počas Prvej jadrovej vojny postupovalo podľa scenára. Už vtedy som však odhalil aj to, že podvodné superrakety CIA jedna po druhej začínajú prepúšťať vodu a ničia sa. Nasledujúci mesiac skutočne jadrový materiál z jednej z týchto netesných rakiet pri Floride, Atlantickkej rakety č. 8, otrávil veľké množstvo veľrýb v oblasti. Viac než 120 z nich za niekoľko dní vyplávalo na breh, aby uhynuli pri Jacksonville na Floride. Dodnes mnohí samozvaní okamžití odborníci medzi mojimi kritikmi stále hovoria svojim stúpencom, že takéto podvodné rakety sú nemožné; a hoci vždy žiadajú dokumentáciu, úplne ignorovali dokumentáciu, ktorú som predložil v Audio liste č. 20. Pán Tony Hodges, významný environmentalista z Honolulu, od odborníkov získal informácie o jednoznačnej uskutočniteľnosti podvodných raketových systémov. V decembri 1975 zverejnil varovný dokument o tejto situácii, z ktorého som citoval v Audio liste č. 20. Zdá sa, že odborné svedectvo nestačí na to, aby väčšinu ľudí presvedčilo o pravde. Potrebujú to vidieť v televízii alebo v novinách.

Nuž, priatelia, konečne sa to začalo diať. Pred jedenástimi dňami, 18. októbra, odvysielalo televízne spravodajstvo CBS reportáž o štúdiách podvodných raketových systémov, ktoré teraz prebiehajú v Pentagone. Nasledujúci deň Radio Australia zašlo ďalej a odhalilo: „Generáli Pentagonu ukázali prezidentovi Carterovi náčrt plánu ponoriť pri americkom pobreží obrovské plavidlá poháňané dieselovými motormi, aby vytvorili jadrový raketový systém menej zraniteľný čoraz presnejšími sovietskymi hlavícami.“ Priatelia, koncepcia podvodného dieselového odpaľovacieho zariadenia je však iba krycím príbehom pre skutočný zrýchlený program podvodných rakiet, ktorý teraz prebieha. Pred šiestimi mesiacmi som v Audio liste č. 33 odhalil, že „operácia Desk Top“ bola znovu aktivovaná. Ako som vtedy vysvetlil, nová flotila podvodných rakiet CIA sa mala začať umiestňovať pri americkom atlantickom pobreží pod zámienkou hľadania ropy vrtnými prácami. V tom čase sa oblasť Baltimore Canyon, kde prebieha vrtnie, propagovala ako ropné eldorádo pre Spojené štáty. Dnes, o šesť mesiacov neskôr, správy už celé mesiace hovoria o jednom suchom vrte za druhým. Keby skutočne hľadali ropu, celá záležitosť by sa už pokladala za fiasko; namiesto toho však práca pokračuje dňom i nocou, na jednom mieste za druhým. A čoskoro sa ropné spoločnosti zoradia, aby predkladali ponuky na ďalšie prenájmy v oblasti. Teraz môžem odhaliť, že v tejto chvíli je pri našom atlantickom pobreží umiestnených sedem nových podvodných superrakiet CIA; a Rusi presne vedia, kde sa každá nachádza, pretože nad nimi teraz hliadkuje päť (5) kozmosfér vyzbrojených lúčovými zbraňami s nabitými časticami, ktoré môžu rakety zničiť hneď po ich vypustení.

Nech je súťaž v podvodných raketách akokoľvek znervózňujúca, teraz ustupuje do úzadia pred súťažou v lúčových zbraňach. Tá zahŕňa nielen vysokovýkonné lasery, ale aj ešte ničivejšie časticové lúčové zbrane. V septembri minulého roka 1977 som oznámil prvé operačné použitie časticových lúčových zbraní Ruskom vo vesmíre. Dňa 20. septembra 1977 Rusi premenili americkú špionážnu družicu na obrovskú ohnivú guľu vo vesmíre, keď prelietala nad Petrozavodským observatóriom v severnom Rusku. A sotva o týždeň neskôr, 27. septembra 1977, bola tajná americká mesačná základňa v kráteri Kopernik umlčaná ruským útokom neutrónovým lúčom z obežnej dráhy Zeme. Amerika práve prehrala

bitku žatevného Mesiaca. Amerika bola okamžite nútená zastaviť svoj tajný závod v lúčových zbraniach s Ruskom, pretože naši neviditeľní vládcovia sa zrazu ocitli na samom okraji vojny — a Rusko zrazu určovalo pravidlá. Presne ako pri podvodných raketových systémoch, mnohí ľudia čoskoro zosmiešňovali predstavu funkčných ruských časticových lúčových zbraní. Niečo také, hovorili, patrí do ďalekej budúcnosti, ak to vôbec nie je nemožné. To, čo som vtedy zverejnil, však bola pravda, priatelia; a teraz, po jedinom krátkom roku, došlo k úplnej zmene verejného postoja najvyšších amerických obranných odborníkov. Dôvodom je, že v stratégii našich neviditeľných vládcov proti Rusku, v štýle kamikadze a „urob to alebo zomri“, sa teraz lúčové zbrane vyvíjajú v zrýchlennom programe; len tým, že sa to nechá kontrolovať preniknúť na verejnosť, možno maximálne využiť naše technické zdroje a ľudské sily. Väčšina širokej verejnosti pravdepodobne počula veľmi málo o náhlom novom dôraze na lúčové zbrane v Spojených štátoch, ale v technických kruhoch, kde na tom azda záleží najviac, je to teraz veľmi všeobecne známe.

Začiatkom tohto mesiaca, 2. októbra, časopis AVIATION WEEK AND SPACE TECHNOLOGY, publikácia leteckého a kozmického priemyslu, začal sériu článkov o náhlom novom americkom vrnutí sa do lúčových zbraní. Jeden článok cituje predstaviteľa Pentagonu: „Lúčové zbrane už nepatria do kategórie ‚úžasného smrtonosného lúča Bucka Rogersa‘ a vysokí členovia [Carterovej] administratívy ich už neodmietajú s pohrdaním, ako to kedysi robili.“ Na základe hodnotenia človeka, ktorého AVIATION WEEK označuje za vysokopostaveného predstaviteľa Spojených štátov, článok pokračuje slovami: „Všeobecný postoj sa za posledný rok zmenil zo skepticizmu voči možnosti zaviesť časticové lúčové zbrane do výzbroje na úvahy, že lúčové zbrane by mohli byť uskutočniteľné v rozumnom časovom horizonte.“ Na inom mieste článku AVIATION WEEK uvádza presvedčenie predstaviteľov amerického letectva, že kozmický protidružicový systém s neutrónovým lúčom by mohol byť operačný „do niekoľkých rokov. Bolo by to oveľa skôr, než by ste si mohli myslieť.“ Inými slovami, priatelia, keď som vám pred rokom povedal o americkej porážke v bitke žatevného Mesiaca, oficiálna línia znela, že takéto zbrane sú prakticky nemožné. Teraz však prebieha panické americké prezbrojovanie, takže nám hovoria, že tieto zbrane sú už za rohom. Napriek tomu máme zahnať myšlienku, že Rusko už tieto zbrane nasadilo; pretože keď si to uvedomíme, všetci budeme vedieť, že naši bolševickí vládcovia nás vedú k národnej samovražde. Všetky naše ICBM a bombardéry budú málo platné proti Rusku bránenému časticovými lúčovými zbraňami. Vo svojom úvodníku z 2. októbra tohto mesiaca redaktor AVIATION WEEK Robert Hotz, veľmi dobre informovaný Američan, povedal: „Lúčové zbrane ponúkajú prísľub zredukovať strategické jadrové zbrane v budúcnosti na zanedbateľný faktor. Ak sa úspešne nasadia, môžu ukončiť dlhú vládu jadrového teroru, ktorú priniesla balistická raketa a jej termonukleárna hlavica.“

Priatelia, vláda jadrového teroru, o ktorej hovorí Hotz, sa pre Rusko už skončila. Ako som oznámil minulý rok, ruskí vládcovia to signalizovali 27. septembra 1977, práve v deň, keď sa bitka žatevného Mesiaca skončila víťazstvom Ruska. V ten deň sovietsky minister zahraničných vecí Andrej Gromyko v prejave v Organizácii Spojených národov odsúdil Spojené štáty. Okrem toho teraz citujem presné slová, ktoré som povedal v Audio liste č. 26: „Gromyko dodal, že Sovietsky zväz je teraz pripravený na istý čas zastaviť podzemné jadrové skúšky, aj keby to ostatní neurobili. Dôvodom tohto vyhlásenia, ktoré všetkých prekvapilo, je, že časticový lúč teraz nahradil ostatné jadrové zbrane ako prednú líniu sovietskej výzbroje.“ A ešte jeden riadok z Hotzovho úvodníka: „Ak Sovietsi dosiahnu túto schopnosť ako prví, poskytnú im to obrovskú rozhodujúcu páku na presadzovanie ich politickej vôle voči zvyšku sveta.“

Priatelia, Rusi dosiahli schopnosť používať časticový lúč ako prví; a ako som vysvetlil minulý mesiac, teraz sa pripravujú pomocou neho ovládnuť zvyšok sveta. Ruskí vládcovia nemajú v úmysle dovoliť našim neviditeľným vládcom, aby sa zachránili panickým prezbrojovaním, pretože Rusko sleduje nielen

politický a hospodársky postup bolševickej revolúcie tu, ale aj pozorne dohliada na americké vojnové prípravy. Samotná ruská dynamika je taká veľká, že čas je práve teraz na strane Ruska a vojenská priepasť medzi Východom a Západom sa každým dňom zväčšuje. S postupom amerického prezbrojovania však príde bod, keď sa táto priepasť prestane zväčšovať a začne sa zužovať. Od tej chvíle už čas nebude na strane Ruska, a tak Rusko nebude ďalej čakať. Keď ruská výhoda dosiahne maximum, príde vojna. Ruskí vládcovia medzitým využívajú zostávajúci čas na snahy neutralizovať pred vojnou čo najväčšiu časť sveta, ako som vysvetlil minulý mesiac.

Skutočným dôvodom ruského odhodlania viesť jadrovú vojnu proti Amerike, priatelia, je bolševická kontrola, ktorá teraz zachvacuje našu krajinu na všetkých úrovniach. Jediným spôsobom, ako zabrániť vojne, by bolo naše vlastné rýchle konanie, ktorým by sme vyhnali bolševikov a odstránili hrozbu, ktorú predstavujú pre Rusko. Prezbrojovanie nemôže zachrániť Ameriku, nemôže zabrániť vojne a nemôže nám priniesť víťazstvo vo vojne. Môže len zaručiť, že Amerika bude znášať hnev sabotáží, geofyzikálnej vojny, jadrových zbraní, časticových lúčových zbraní, invázie a okupácie. Panickým prezbrojovaním teda bolševici privádzajú Spojené štáty americké k národnej samovražde.

Téma 3 — Verejné príznaky prichádzajúcej vojny

V noci žatevného Mesiaca minulého roka sovietsky minister zahraničných vecí Andrej Gromyko doručil Jimmymu Carterovi do Bieleho domu náhlu správu v neskorých nočných hodinách. Vládni hovorcovia v hlavných médiách ju vykresľovali ako prelom v rokovaní SALT II; ako som však odhalil o tri dni neskôr, Gromykova skutočná správa bola ultimátom. Vo vesmíre sa práve odohrala bitka žatevného Mesiaca a Rusko v ohromujúcom zvrate zvíťazilo. Odvtedy sú rokovania SALT maskou, ktorá skrýva skutočnú tvár sovietsko-amerických vzťahov. Znovu a znovu nám, verejnosti, hovoria o povzbudivom pokroku v SALT. Znovu a znovu nás uistujú, že dohoda SALT je „na 95 % hotová“. A znovu a znovu po tom nasledujú správy o nových prekážkach a eufória sa vyparí. Cyklus sa opakuje stále dookola; a dnes, 13 mesiacov po údajnom prelome v SALT, sa to deje znovu. Začiatkom tohto mesiaca panoval „oficiálny optimizmus“. Teraz panuje „opatrnosť“ a aj údajné nové prekážky sa vždy týkajú tých istých starých ošúchaných otázok — bombardéra Backfire a tak ďalej. Tento mesiac však nastala zmena!

V októbri pred rokom som oznámil, že Rusko tlačí na Spojené štáty, aby sa vzdali prostredníctvom tajných ustanovení zmluvy SALT II, ktoré majú odzbrojiť Ameriku; teraz sme však odhodlaní tajne znovu zbrojiť. Aj keby SALT II nakoniec prišla, bude iba kozmetickou záležitosťou na propagandu na oboch stranách; a tento mesiac odstúpil hlavný americký vyjednávač o zbrojení Paul C. Warnke. Jeho špecialitou v otázkach zbrojovania bolo vždy rozoberanie americkej vojenskej moci, a preto už nezapadá do zmenenej vojnovkej klímy. Vojnové prípravy sa medzitým potichu zrýchľujú na všetkých frontoch. Od prvého dňa tohto mesiaca sa vo všetkých ozbrojených silách skrátila dĺžka základného výcviku; takisto sa tento mesiac začali najväčšie skúšky mobilizačnej pripravenosti od druhej svetovej vojny pre záložníkov Národnej gardy. Cvičenie má krycí názov „Nifty Nugget“ a prebieha od 10. októbra do 8. novembra. Takýmto rozložením sa maximálne využívajú pravidelné víkendové obdobia výcviku, čím sa predchádza širokej verejnej pozornosti venovanej takému veľkému cvičeniu.

Aj na medzinárodnej scéne začína byť naliehavosť zjavná. Tri krajiny, ktorých územie má rozhodujúci význam pre americký plán prvého úderu — konkrétne Nórsko, Irán a Čína — sa čoraz viac objavujú v správach. Ako som pred dvoma mesiacmi podrobne vysvetlil, americké Subcraft, teda ponoriteľné lietadlá, majú z Nórska a Iránu zaútočiť na štyri ruské kozmodrómy. Z čínskej provincie Sin-ťiang sa má zaútočiť na dve ruské zariadenia kozmosfér na Sibíri. Od konca júna však ruské spravodajské lode zastavujú v severných nórskejších vodách a skúmajú nástupné oblasti pre Subcraft; v auguste sa na severnom nórskom ostrove zrútilo veľké ruské špiónážne lietadlo, čo tam napätie ešte vystupňovalo.

Irán zasa minulý mesiac spustošilo obrovské zemetrasenie vyvolané ruskou geofyzikálnou vojnou, ako som vysvetlil minulý mesiac. Irán teraz chce zrušiť nákup 70 stíhacích bombardérov F-14, 140 stíhačiek F-16, 31 prúdových lietadiel F-4 Phantom a 1000 rakiet vzduch-zem. Moskovský rozhlas však najviac chválil hlásené iránske rozhodnutie odstúpiť od nákupu takzvaného leteckého špionážneho systému AWACS. Ten sa mal používať pozdĺž hranice s Ruskom na sledovanie ruských vojenských aktivít. Pokiaľ ide o Čínu, na povrchu pokračuje preťahovanie medzi Východom a Západom; ako som však oznámil minulý mesiac, Rusko a Čína už dosiahli rámcovú dohodu o tajnom spojení. A pred šiestimi dňami, 23. októbra, nadobudla účinnosť čínsko-japonská mierová zmluva a ruská geofyzikálna vojna čoskoro prinúti Japonsko pridať sa k Rusku. Veľká Nová ázijská os — Tokio, Peking a Moskva — pred ktorou som varoval pred piatimi rokmi v knihe THE CONSPIRACY AGAINST THE DOLLAR, vzniká.

Tento mesiac boli na jeden rok znovu otvorené štyri americké špionážne základne v Turecku, zbrojné embargo proti Turecku bolo zrušené a 23. októbra bolo zrušené aj zbrojné embargo proti Pakistanu. Spojené štáty teraz zvažujú zbrojnú pomoc Somálsku a v zákulisí sa mení oficiálne americké správanie voči Rodézii a Južnej Afrike. Zdá sa, že naši neviditeľní vládcovia chcú pre prichádzajúcu vojnu všetkých spojencov, ktorých ešte dokážu zachrániť.

Priatelia, keď dnes čelíme zlým silám bolševizmu medzi nami a hrozbe vojny, mali by sme si pripomenúť tieto slová: „Nemáme žiadny duchovný jas, žiadne zaniepokojenie, žiadny oheň proti zlu. Dnes stojíme zoči-voči vojne s ľahostajnosťou človeka, ktorý stojí bez pohybu pred povodňou len preto, že si povodeň neželal.“ Sú to slová novinára a prednášateľa Frederica Snydera, vyslovené 30. novembra 1941, len týždeň pred Pearl Harborom; a dnes, priatelia, je celá Amerika Pearl Harborom.

Do budúceho mesiaca, ak Boh dá, tu je doktor Beter. Ďakujem vám a nech Boh požehná každého jedného z vás.

Späť na obsah

<https://www.peterdavidbeter.com>

Slovenské vydanie a grafické spracovanie: Me and Zen & Colombine Michelangelo

Historický preklad zachováva tvrdenia pôvodného autora. Ich pravdivosť nie je týmto vydaním nezávisle overená.